

Zeitsätze

Als wir sechs waren, hatten wir Masern.
 Als wir vierzehn waren, hatten wir Krieg.
 Als wir zwanzig waren, hatten wir Liebeskummer.
 Als wir dreißig waren, hatten wir Kinder.
 Als wir dreiunddreißig waren, hatten wir Adolf.
 Als wir vierzig waren, hatten wir Feindeinflüge.
 Als wir fünfundvierzig waren, hatten wir Schutt.
 Als wir achtundvierzig waren, hatten wir Kopfgeld.
 Als wir fünfzig waren, hatten wir Oberwasser.
 Als wir neunundfünzig waren, hatten wir Wohlstand.
 Als wir sechzig waren, hatten wir Gallensteine.
 Als wir siebzig waren, hatten wir gelebt.

(Rudolf Otto Wiemer)**
 1973

“กาลเวลา”

เมื่อเราอายุ ๖ ขวบ	เรายังเป็นหัด
เมื่อเราอายุ ๑๕	เรามีสิ่งกรรม
เมื่อเราอายุ ๒๐	เรามีความรัก
เมื่อเราอายุ ๓๐	เรามีลูก
เมื่อเราอายุ ๓๓	เรามี “อดอล์ฟ”
เมื่อเราอายุ ๔๐	เรามีภัยอาภาร
เมื่อเราอายุ ๔๕	เรามีทรายปรักหักพัก
เมื่อเราอายุ ๔๙	เรายังได้รับบั้นส่วน
เมื่อเราอายุ ๕๐	เราฟันตัว
เมื่อเราอายุ ๕๕	เรารุ่งเรือง
เมื่อเราอายุ ๖๐	เรายังเป็นหน้า
เมื่อเราอายุ ๗๐	เรา “เกย์มีชีวิตอยู่”

(รูดอล์ฟ ออตโต วีเมอร์)
 นกุณล จ้าวสุวรรณ* (แปล)

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** กวนพนธ์ของ รูดอล์ฟ ออตโต วีเมอร์ เป็นกวนพนธ์เยอรมันประเพกka konkrete poesie (วรรณรูป) เนื้อหาของกวนพนธ์จะท่อนซ้ำประวัติของคนเยอรมันที่เกิดก่อนสังคրามโลกครั้งที่ ๑ และมีช่วงผ่านสังครามโลกครั้งที่ ๒ มาจนถึงจุดของชีวิต ผู้อ่านจะสังเกตเห็นว่าจำนวนอายุที่เพิ่มขึ้น จะสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลในประวัติศาสตร์ของเยอรมัน